

Katowice, dnia 22 października 2025 r.

INFORMACJA Nr 4/2025/EW

o wypadku zbiorowym (cztery wypadki powodujące czasową niezdolność do pracy) i odprężeniu, spowodowanymi wstrząsem górotworu o energii $1,5 \times 10^8$ J, do którego doszło w dniu 27 lutego 2025 r. o godzinie 9¹⁹ w polu RU-VI/1 oddziału G-23 w KGHM POLSKA MIEDŹ SA O/ZG „Polkowice-Sieroszowice” w Kaźmierzowie.

W dniu 27 lutego 2025 r. o godzinie 9¹⁹ w polu RU-VI/1 oddziału G 23 (zwanym dalej „polem”) wystąpił samoistny wstrząs górotworu o energii $1,5 \times 10^8$ J, którego ognisko zlokalizowane zostało w rejonie Pochylni Centralnej 1 na wysokości pasa P-44a. Skutkiem wstrząsu było odprężenie górotworu i wypadek zbiorowy.

Pole zlokalizowane jest w południowej części obszaru górniczego „Rudna”, na poziomie 880 m. Złoże rud miedzi, zbudowane z dolomitów, łupków i piaskowców o sumarycznej miąższości do 14 m, rozciągłości NW-SE, zapada pod kątem 5° w kierunku NE. Pole zaliczone zostało do: II stopnia zagrożenia tąpnięciami, I stopnia zagrożenia wodnego oraz I stopnia zagrożenia klimatycznego. Wyrobiska pola zabezpieczane były obudową kotwową ekspansywną o długości żerdzi 1,8 m, w siatce kotwienia $1,5 \times 1,5$ m oraz obudową dodatkową w postaci stosów podporowych, stropnic płytowych oraz stojaków hydraulicznych. W polu wykonywana była rozcinka upodatniająca filara oporowego Pochylni Centralnych. Front prowadzony był po upadzie pomiędzy starymi zrobami, od filara Szybu P-I na strefę uskokową „Rudnej Główniej”, wyrobiskami o szerokości około 7 m przy stropie i wysokości zgodnej z furtą eksploatacyjną, systemem komorowo-filarowym z ugięciem stropu dla filarów oporowych (J-UGO-PS). Na całej szerokości pola wyznaczona została strefa szczególnego zagrożenia tąpnięciami obejmująca wszystkie calizny i wyrobiska na wybiegu frontu oraz znajdujące się w przestrzeni roboczej, w odległości do 150 m od linii rozcinki, z limitem zatrudnienia 12 osób.

W polu ustalony został rygor grupowego strzelania nie mniej niż sześciu przodków z częstotliwością maksymalnie jeden raz w tygodniu, z sześciogodzinnym czasem wyczekiwania. Dodatkowo wykonywane były cykliczne strzelania długich 9-metrowych otworów włomowo-odprężających, strzelania odprężające pod filary technologiczne oraz strzelania torpedujące w stropie przy linii zrobów.

W dniu 27 lutego 2025 r. o godzinie 9¹⁹, w polu RU-VI/1 wystąpił wstrząs o energii $1,5 \times 10^8$ J, którego ognisko zlokalizowane zostało w Pochylni Centralnej 1 na wysokości pasa P-44a. W strefie zagrożenia znajdowało się dziesięciu pracowników. Wszyscy samodzielnie wycofali się z rejonu zagrożenia. Akcji ratowniczej z udziałem zastępów ratowniczych nie prowadzono. Jeden z wycofanych pracowników doznał obrażenia w wyniku oddziaływania skutków wstrząsu. Pomoc medyczną zapewnił lekarz z sanitariuszami z JRGH w Sobinie. W dniu 28 marca 2025 r. trzech kolejnych pracowników zgłosiło wypadki powodujące czasową niezdolność do pracy.

Po przeprowadzeniu w dniu 28 marca 2025 r. oględzin wyrobisk pola stwierdzono:

- urobienia ociosów w komorze K-8a na wysokości pasa P-47a, w rejonie komór K-2a, K-4a oraz pasów P-69a i P-70, w zakresie od czoł przodków do pierwszego pasa przyprzodkowego, dochodzące do 0,5 m,
- opadnięcie półki stropowej o miąższości 1 m w komorze K-4a, od czoła przodka do wysokości pasa P-44a,
- obsypania ociosów o zmiennym nasileniu, wynikające z gwałtownego wzrostu konwergencji w strefie roboczej frontu w obszarze ok 150 m od linii rozcinki calizny,
- lokalne wypiętrzenia spągów o zmiennym nasileniu, obejmujące wyżej opisane wyrobiska w zakresach jak obsypania ociosów, od 0,2 do 0,6 m,
- grawitacyjne obsypania ociosów o małym nasileniu w strefie roboczej frontu, w rejonie dróg dojazdowych na odcinku od pasa P-22 do pasa P-32,
- zwiększoną konwergencję wyrobisk w strefie roboczej frontu, oszacowaną na ponad 0,2 m.

Ponadto w wyrobiskach pola eksploatacyjnego RU-VI/1 stwierdzono pozostawienie samojezdnego wozu transportowego, dwóch samojezdnich maszyn kotwiących oraz ładowarki łyżkowej.

Na podstawie oceny skutków wstrząsu zjawisko zakwalifikowane zostało jako odprężenie.

Przyczyną odprężenia był samoistny wstrząs górotworu o energii $1,5 \times 10^8 \text{ J}$.

Do wystąpienia wstrząsu wysokoenergetycznego przyczyniło się prawdopodobnie załamanie sztywnych warstw stropowych na granicy ich podparcia. Dynamiczne dociążenie wyciętych filarów spowodowało widoczne skutki w wyrobiskach pola.

Przyczyną wypadków było dynamiczne oddziaływanie skutków wstrząsu górotworu na zatrudnionych w wyrobiskach pracowników.

W związku ze zdarzeniem Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu wydał decyzję wstrzymującą ruch zakładu górniczego KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG „Polkowice-Sieroszowice” w Kaźmierzowie, w części dotyczącej:

- I. Postępu komór na całej szerokości pola RU VI/1 oddziału G-23 do czasu:
 1. Przeprowadzenia kontroli stanu wyrobisk pola, ich obudowy oraz doprowadzenia do stanu zgodności z ustaleniami projektu technicznego oraz usunięcia skutków odprężenia, na zasadach ustalonych przez Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego.
 2. Dokonania przez Kopalniany Zespół ds. Rozpoznawania i Zwalczania Tępań i Zawałów analizy szczegółowego projektu eksploatacji w polu eksploatacyjnym RU-VI/1 oddziału G 23, w kontekście dostosowania profilaktyki tąpniowej oraz obowiązujących zasad i rygorów prowadzenia robót do zaistniałych warunków geologiczno-górnich z uwzględnieniem zaistniałego wstrząsu i jego skutków, w połączeniu z analizą: aktywności sejsmicznej, wyników pomiarów i obserwacji górotworu prowadzonych przez Dział Tępań oraz osiadania powierzchni nad filarem pochylni centralnych (w granicach O/ZG „Polkowice-Sieroszowice i O/ZG „Rudna”)
 3. Ustalenia dalszego sposobu prowadzenia rozcinki w polu RU-VI/1 oddziału G-23 z równoczesnym uwzględnieniem wyników dokonanych

analiz analizy oraz opinii Zespołu KGHM „Polska Miedź” S.A. ds. Rozpoznawania i Zwalczania Tępań i Zawałów w składzie poszerzonym o eksperta w dziedzinie zagrożenia tępaniami dla przedłożonego do zaopiniowania szczegółowego projektu eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem zgodności zaproponowanego sposobu prowadzenia robót górniczych w polu z założeniami koncepcji prowadzenia eksploatacji w filarze ochronnych oraz ochroną obiektów powierzchniowych.

- II. Ruchu samojezdnego wozu transportowego SWTM o numerze zakładowym 555, samojezdnymi maszynami kotwiącymi SWK nr zakładowy 320 oraz 326, ładowarki łyżkowej LKP o numerze zakładowym 546, do czasu sprawdzenia ich stanu technicznego, usunięcia uszkodzeń i doprowadzenia do stanu zgodnego z dokumentacją techniczno-ruchową oraz uzyskania zezwoleń Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego na ponowne oddanie ich do ruchu.

Informację opracowano na podstawie danych z OUG we Wrocławiu.